

Tropy zwierząt

Zwierzęta polskich lasów

Sarna- gatunek ssaka parzystokopytnego z rodziny jeleniowatych. Jedno z ważniejszych zwierząt łownych Europy. Samica jest potocznie nazywana kozą, samiec rogaczem lub kozłem, młode zaś kozłętami. Istnieje również łowieckie określenie sarniak na dorosłego samca sarny. W Polsce sarna jest gatunkiem pospolitym w całym kraju, najliczniejszym w jego zachodniej części.

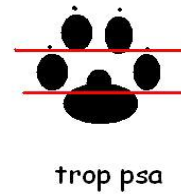
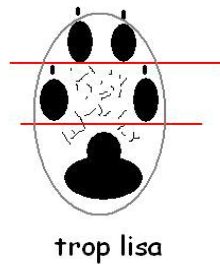
Dzik- gatunek dużego, lądowego ssaka łozyskowego z rzędu parzystokopytnych. Dzik jest jedynym przedstawicielem dziko żyjących świniowatych w Europie. Jest przodkiem świni domowej. Gatunek inwazyjny poza naturalnym zasięgiem występowania. W Polsce bardzo licznie występuje na terenie całego kraju, w Tatrach nieliczny, dochodzi do górnej granicy lasu, powyżej 1400 m n.p.m.. Największe odnotowane przez inspekcje lasów państwowych skupisko dzików w Polsce znajduje się w Siecieorzycach. Trop łatwo rozpoznawalny po dwóch odciskach z tyłu.

Zając szarak- gatunek ssaków, należący do rzędu zajęczaków i rodziny Zając jest typowo stepowym gatunkiem. Występuje przeważnie na otwartych obszarach upraw rolniczych i łąk i w młotnikach śródpolnych. Zając w dużych lasach występuje rzadko. Zając nie lubi obszarów bagiennych i podmokłych. Zimą zające, zmuszone głodem często żerują w nieogrodzonych sadach. Występuje pospolicie na terenie całej Polski. Ich liczebność wynosi niewiele ponad 0,5 mln osobników i systematycznie maleje. Na początku lat 90. XX wieku było ich ponad 1,1 mln, a w latach 70. XX wieku prawie 3,2 mln. Głównym wrogiem zająca jest lis. Trop jest bardzo łatwo rozpoznawalny po dwóch odciskach z przodu i z tyłu.

Lis- gatunek drapieżnego ssaka z rodziny psowatych. Występuje na półkuli północnej, w części Azji, w Europie, Ameryce Północnej i północnej Afryce. W XIX wieku został wprowadzony do Australii, gdzie jest obecnie jednym z największych szkodników. Lisy śpią ok. 9,8 godziny na dobę. Należą one do zwierząt o szerokim zasięgu występowania, który wynosi u tych zwierząt prawie 70 mln km². Rozpowszechniony na terenie całej Polski. Trop lisa bardzo łatwo pomylić z tropem psa. Na zdjęciu poniżej pokazane jest jak je odróżnić.

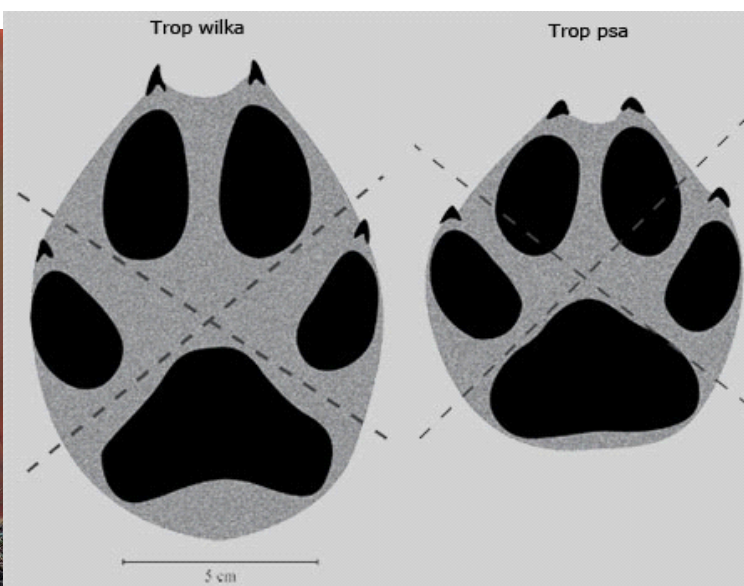
Borsuk- gatunek drapieżnego ssaka z rodziny łasicowatych. Jest on wszystkożercą. Występuje w lasach Eurazji (w całej Polsce). Za ostoję obiera okolice lesiste, w szczególności lasy mieszane i liściaste z bogatym podszytem, otoczone urodzajnymi polami. Uwielbia przebywać w pobliżu terenów podmokłych i wody. Okres godowy trwa od lutego do października. Ssak ten jest typowym zwierzęciem nocnym. Waży od 12 do 20 kg, jednak zdarzają się cięższe osobniki. Trop rozpoznać można długich i smukłych pazurach.

Niedźwiedź- gatunek drapieżnego ssaka z rodziny niedźwiedziowatych. Zamieszkuje Azję, Europę Północną i Amerykę Północną. W Polsce występuje w Tatrach i Bieszczadach i okolicach Babiej Góry. Na terenie naszego kraju żyje już tylko około 100 osobników. Niedźwiedź brumatny jest chroniony na obszarze całej Polski przez WWF. Jego liczebność w polskich górach powoli wzrasta. Na zimę przygotowuje sobie legowisko zwane gawrą. Przebywa w nim od końca listopada do końca lutego. Żyje średnio 20-25 lat. Masa ciała poszczególnych osobników waha się między 200 a 780 kg. Trop jest bardzo charakterystyczny i nie podobny do żadnego innego zwierzęcia w Polsce.

Wilk- gatunek drapieżnego ssaka z rodziny psowatych, zamieszkującego lasy, równiny, tereny bagienne oraz góry Eurazji i Ameryki Północnej. Potrzebuje, jako gatunek o skłonnościach terytorialnych, dużych przestrzeni. Zwykle terytorium zajmowane przez watahę to 100-300 km², ale wielkość ta zależy od dostępności pokarmu i terenu. Żywią się głównie średniej i dużej wielkości ssakami kopytnymi (jelenie, dziki, sarny), nie gardząc mniejszymi zwierzętami czy padliną. Chroniony jest na obszarze całej Polski przez WWF. Jego liczebność poprzez ostatnie lata wzrosła i w dalszym ciągu wzrasta. Trop często mylony jest z tropem psa. Poniżej na obrazku pokazane jest jak łatwo odróżnić je od siebie.

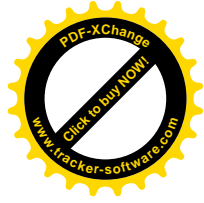
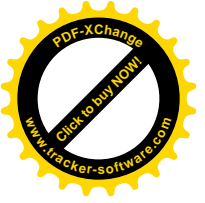

Bóbr - gatunek ziemnowodnego gryzonia z rodziny bobrowatych (Castoridae). Uważa się go za największego gryzonia Eurazji: masa ciała dorosłego osobnika dochodzi do 35 kg. Wiedzie nocny tryb życia. Naturalnymi wrogami bobra są wilki, rysie, niedźwiedzie, rosomaki i lisy. Potrafi scinać drzewa o średnicy 1m. Dolne zęby osiągają nawet długość 15 cm, a górne służą jako podparcie. Występuje na terenie całej Polski oprócz gór wysokich jakimi są Tatry i Karkonosze. Buduje żeremia lub nory. Trop rozpoznawalny kończyzna tylna (ta większa) oraz przednia (ta mniejsza).

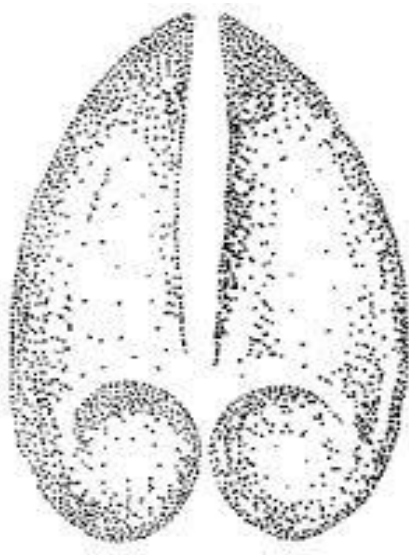

Wydra - Występuje w prawie całej Europie, w Azji od koła podbiegunowego do Japonii, na południu dochodzi do Wysp Sundajskich. Zamieszkuje również Afrykę Północną[8][9]. Występuje na terytorium całej Polski, ale wszędzie jest bardzo rzadka. Związana jest ze środowiskiem wodnym. Spotkać ją można nad brzegiem Bałtyku, nad brzegami rzek, potoków, stawów i jezior. Buduje na ich brzegu nory, wejście do których znajduje się pod powierzchnią wody. Oprócz tego otworu wejściowego, nory wydry posiadają jeszcze otwory wentylacyjne, znajdujące się pod korzeniami drzew. Czasami zajmuje też gotowe nory wykonane przez lisa, czy borsuka. Waży do 10kg.

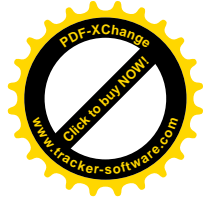
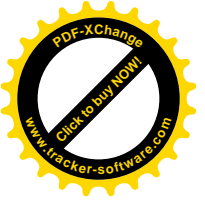

Żubr- gatunek łozyskowca z rodziny krętorogich, rzędu parzystokopytnych. Według danych z 2012 roku w Polsce żyło 1299 żubrów. Żubra można spotkać między innymi w Puszczy Białowieskiej, Bieszczadach, Puszczy Knyszyńskiej, Puszczy Boreckiej oraz na wypie Wolin. Masa ciała żubra wynosi średnio 700-800 kg. Zwierzęta te są roślinożerne. Trop podobny do tropu jelenia czy łosia, ale trop żubra jest ponad 3 razy większy.

Ryś – gatunek lądowego ssaka drapieżnego z rodziny kotowatych, największy z rysi. Występuje w Europie i Azji. Poza kotem domowym, ryś i żbik są jedynymi występującymi w Polsce przedstawicielami kotowatych. Ryś jest też jednym z największych drapieżników Europy. Na terenie Polski według stanu na 31.12.2010 roku żyje 285 rysi[11]. Należą one do dwóch populacji. Populacja nizinna (podgatunek nominatywny) występuje w Polsce północno-wschodniej (Kotlina Biebrzańska i puszcze Białowieska (ok. 20 osobników), Augustowska (ok. 20 osobników), Knyszyńska (ok. 20 osobników) i Borecka (ok. 5 osobników), a karpacka (podgatunek *L. lynx carpathica*) we Wschodnich i Zachodnich Karpatach (ok. 100 osobników) oraz na Pogórzu Karpackim (ok. 10 osobników). Od lat 80. nielicznie spotykany jest na Roztoczu, w Puszczy Solskiej i na Polesiu Lubelskim[12]. Reintrodukowana na początku lat 90. XX wieku populacja podgatunku nominatywnego żyje w Puszczy Kampinoskiej. Chroniony przez WWF. Jego liczebność bardzo powoli wzrasta.

Ciekawostka:

Liczebność wszystkich chronionych zwierząt w Polsce wzrasta.

Krzysztof Szmigielski

